

2. Бутенко О. И., Лазарева Е. В. Инфраструктурные компоненты инновационной модели экономики // Экономика и прогнозирование.– 2010.– № 6.
3. Жилинская Е. И., Чеберкус Д. В. Развитие инновационной инфраструктуры // Финансы Украины.– 2009.– № 7.
4. Сидоров В. И. Европа новая – Украина молодая: Стратегии инноваций // К.: Аспект – Полиграф, 2009.– 67с.

Грязнов І. О., Моїсєєва Ю.Ю.

ПРОБЛЕМИ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Сучасні тенденції економічного зростання свідчать про підвищення ролі інноваційних процесів як на макро так і на мікрорівнях економіки. Ефективна діяльність економічних суб'єктів, забезпечення високих темпів розвитку та підвищення рівня конкурентоспроможності значною мірою визначається саме рівнем інноваційної активності. Необхідність інноваційного розвитку економіки висуває нові вимоги до методів організації, форм і засобів управління забезпеченням інноваційної діяльності ресурсами.

Сьогодні набуває актуальності питання ресурсного забезпечення інноваційної діяльності, як одного з головних чинників інноваційного розвитку. Дана проблема була досліджена в роботах багатьох зарубіжних і вітчизняних авторів. Серед них М. Портер, Б. Санто, К. Фримен, М. Пашута, Волкова О., М. Войнаренка, О. Крухмаль, А. С. Полянська та ін. Але не зважаючи на те, що це питання неодноразово розглядалося вченими, воно досі залишається відкритим.

Успішний розвиток підприємства, його конкурентоспроможність залежить саме від того, наскільки успішно підприємство впроваджує інноваційні проекти. Успішність впровадження інноваційних проектів залежить від забезпеченості їх ресурсами, що потрібні для реалізації та підтримки цих проектів.

Вчені виділяють такі основні ресурси інноваційної діяльності, які можуть мати вартісну, матеріальну (фізичну) і нематеріальну форму (знання). Основними ресурсами інноваційної діяльності є: фінансовий капітал; сировинні ресурси (матеріали); технічні ресурси (склад та стан обладнання); технологічні ресурси (технології); інформаційні ресурси; людські ресурси (рівень кваліфікації, вмотивованість) [1].

М. Пашута висловлює думку, що «активна реалізація інноваційних процесів – спосіб повернення до життя традиційних видів економічної діяльності. Конкурентоспроможну нішу неминуче буде втрачено тими підприємствами та організаціями, яким не вдалося оцінити важливість безупинної і багатоаспектної реалізації інновацій» [2].

На думку Полянської А.С. значення та вплив ресурсів на ефективність роботи підприємства визначається роллю, яку відіграє ресурс для досягнення ці-

лей підприємства, можливостями його заміни, рівнем впливу ціни на окремі ресурси та оцінюється системою показників, що характеризують ефективність використання ресурсів підприємства та визначають їх вплив на кінцеві результати діяльності [3].

Так як економічний розвиток виробництва з точки зору сучасної науки є процесом інноваційним і пов'язаний з введенням і використанням у виробництві різноманітних нововведень та підтримка їх належного функціонування та певного рівня інноваційності, потрібна постійна наявність відповідних ресурсів, що будуть забезпечувати цей процес. Виходячи з цього можна сказати, що саме ресурси відіграють значну роль в забезпеченні інноваційного розвитку.

Розглянувши сучасні тенденції в економіці можна зробити висновок, що одними з основних ресурсів, що впливають на інноваційну діяльність та успішне її здійснення, є інформація та людський ресурс.

В наш час одним з найважливіших ресурсів є інформація. Інформація може виступати в двох аспектах, як фактором, що сприяє процесу впровадження інновацій, так і галуззю для впровадження інновацій. Зважаючи на мету даного дослідження, інформація розглядається саме як ресурс, що впливає на інноваційний процес. Основними проблемами в цій сфері є недостатня інформаційна забезпеченість підприємств, недостовірність та надлишковість інформації, перенавантаження інформаційних потоків.[4] Саме ці фактори викликають гальмування процесів впровадження нововведень.

Наступним ресурсом, яким інноваційна діяльність повинна бути повністю забезпечена, є людський ресурс, тобто персонал, що займається розробкою та імплементацією інноваційних рішень. В площині цього питання слід відзначити як визначний фактор відповідну кваліфікованість персоналу. Досвід країн з розвиненою економікою свідчить про залежність інноваційного розвитку виробництва, його конкурентоздатності як на внутрішньому, так і на світовому ринках від рівня професійної підготовки кадрів. Недостатність кваліфікації персоналу зумовлює появу помилок під час роботи, що неодмінно відображається на результатах їх діяльності.

Виходячи з вище сказаного, постає питання про шляхи покращення якісних характеристик ресурсів.

У процесі розв'язання питання інформаційного забезпечення виникає проблема вибору між оперативністю отримання інформації, з одного боку, та її точністю, достовірністю та якістю змісту – з іншого. Якою б важливою не була інформація, але, якщо ефект від її виникнення не перевищує витрати на її одержання, то автоматично виникає запитання про доцільність отримання такої інформації [4].

Усвідомивши необхідність підготовки кваліфікованих кадрів, кожне підприємство повинно прийняти рішення про напрями підвищення кваліфікації та перепідготовки персоналу. Можна запропонувати наступні варіанти:

- вузькоспеціалізована підготовка кадрів, що орієнтована на короткострокову перспективу і має відношення до відповідних робочих місць;

- підготовка кваліфікованих кадрів широкого профілю, орієнтована на підвищення внутрішньовиробничої мобільності працівника, рівня його готовності та здібності до зміни праці, освоєння нових сфер;

- підготовка кваліфікованих кадрів, орієнтована на особу працівника і покликана стимулювати розвиток людських якостей і зрілості працівника.

Таким чином, інноваційний розвиток залежить від наявності ресурсів та їх характеристик. Для вирішення проблем ресурсного забезпечення інноваційних процесів необхідно: 1) розробити чи придбати інформаційний ресурс, цілеспрямовано підібравши систему показників, на основі яких буде визначена потреба у виробничій і економічній інформації; 2) відносно до кваліфікації, то навчання працівників є основою розвитку персоналу підприємства та отримання ним потрібних якостей, а отже підприємства повинні приділяти достатньо уваги підвищенню кваліфікації своїх працівників.

Література

1. Журнал "Управление экономическими системами: электронный научный журнал" Электронный ресурс. Режим доступа: <http://www.uecs.ru/uecs41-412012/item/1339-2012-05-12-05-44-50>

2. Пашута М. Інновації як фактор випереджального розвитку економіки/ М. Пашута // Персонал. – 2006. – № 6. – С. 16–24.

3. Полянська А.С. Ресурсне забезпечення розвитку організацій в сучасних умовах господарювання /А.С. Полянська Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.pdaa.com.ua/np/pdf/81.pdf>.

4. Смоленюк П.С. Удосконалення управлінського обліку на основі використання зарубіжного досвіду // Інноваційна економіка №2, 2007.

5. Бурда Н.В. «Роль підвищення кваліфікації персоналу підприємства в його ефективному використанні», Інноваційна економіка 4'2012[30] Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2012_4/90.pdf

Грязнов І.О., Новицька О.В.

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Впровадження у виробництво нових технологій та розробок і взагалі розвиток інноваційної сфери, як свідчить світова практика, створює основу конкурентоспроможності національної економіки. Стан інноваційної сфери України знаходиться на досить низькому рівні не тільки відносно країн-лідерів, таких як Японія, США, Китай, країни Євросоюзу, але і у порівнянні з рівнем інноваційного розвитку країн пострадянського простору.